

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 3. Emendati loci aliquot è tertio libro Ciceronis De officijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

nium grauiſſimi hæc ſunt: *κεγτιπός τε κεραιότερος
ἀπαν τὸ κράτευμα, ἢ ἐκ πώμασι χερσὶς τῆς ἀρπύρας
ἐπιβάται ἢ οἱ ἀρχαῖοι ἀπένδοντες.* Quod & à Dialectico
libro tertio decimo bibliothecæ, in eiusdem hæc
explicatione memoriæ proditum est.

Emendati loci aliquot è tertio libro Ciceronis De
officiis. CAP. III.

CICERONIS è lib. tertio De officiis verba sunt
Tollendū est igitur ex rebus cōtrahendū omne
dactum. non licitatore venditor, nec qui contra se licet
Empitor apponet. Vterque, si ad loquendum venerit, non
quàm semel loquetur. Quibus in verbis meminī ab aliis
ditis hominibus dubitatum esse, cur diceretur empitor
neminem, qui contra se liceret, appositorum. Ceteri
enim solent interdum venditores in auctionibus ad
torem aliquem apponere, qui se emere velle sumit
let: & pluris liceatur ea quæ venum exposita sunt
quàm quanti sunt: vt eo modo ceteri emptores in
cantur. Atque hoc sæpè fieri vidimus. Empitor autem
cur, quæso, quemquam, qui contra te liceatur, appo
nat? Id enim si faciat, obstabit sibi: neque hoc dubitandum
est, quin qui emere aliquid vult, illud potius optare
debeat, vt nemo, qui contra liceri velit, reperiat.
Quare si qui contra se liceatur apponat, non sibi con
sulet, sed venditori. Quid igitur est? Multa ab aliis
παροδοσίων allata sunt, quæ qui accuratè reflexerint
velit, ridiculus scilicet sunt ridicula ipsa & leuia. Pec
tum hic est, vt & in aliis libris sæpe, & in Pandectis
Florentinis sæpissimè, vt semel tantum posita sunt
litteræ, quas geminari oportebat. Legendum enim est
qui contra se liceatur, id est, qui contra alie liceatur.
enim venditor dolosè apponit, qui pluris liceatur

emptor qui minoris: ut sibi facilius res addicatur.
 Item autem pro minimo pretio Veteres saepe dice-
 bant: eoq. nomine in rebus extenuandis & abiicien-
 dis utebantur. Socrates apud Varronem: *Asse vinum,*
esse pulmentarium. Cato: *Quod non opus est, asse carum*
est. In ludicro poemate: *Non asis faciunt, euntq. rēda.*
 Catullus: *Omnes vnus estimemus asis.* Horatius: *In tri-*
bus seculis qui se demittit ob assem. Persius: *Et centum Gra-*
uis curio centusse licetur. Asse igitur liceri, est pretium rei
 emuare & abiicere; quod qui faciat, a emptor ap-
 ponat, improbè eum facturum Cicero putat. In eo-
 dem libro quod vulgò ita legitur: *ut omnes simul in ro-*
stra post meridiem descenderent. vetus liber meus habet,
descenderent. Rectè omnino. Neque enim *descendere in*
rostra dicebant, sed *ascendere.* *Ascendere* autem vetere
 lingua & *ascendere* idem est: ut alibi docui. In eodem
 libro ita legitur etiam in iis libris, qui ut hiantes indu-
 cuntur emptores, cum totis plaustris librorū veterum
 collari esse dicuntur: *Nunc heo ad vulgi opinionem, qua*
maior vtilitas quam regnandi esse possit? nihil contrā inuti-
lius ei qui id iniuste consecutus sit, inuenio, cum ad verita-
tem capi reuocare rationem. legendum autem hoc mo-
 do: *Non habeo ad vulgi opinionem, qua maior vtilitas,*
quam regnandi esse possit. nihil contrā inutilius ei qui id in-
uste consecutus sit, inuenio, cum ad veritatem capi reuoca-
re rationem. Sed ut pisces sale, ita correctores isti cor-
 rectore indigent. Quid autè est, quod in versu Ennij,
 qui eodem in libro citatur, *fides alma, apta pinnis* dici-
 tur: Plerisque simulaeris Deorum, ut Victoria, ut Fa-
 ma, affingebant alas: ut Deos vbique praesto esse indi-
 carent. *Apta* autem *pinnis* est *ἁερόπτερος*. Appuleius apo-
 logia prima: *Si verba, ita ut poeta aiunt, pinnis apta vul-*
gularent. Expressit autem illud Homericum, *ἁερόπτερος*

Microti
 Lectiones
 III
 28

ἠεβέσθη. Attij autem versus eodem in libro ita
gendus est:

Neque do infideli cuiquam, neque dedi fidem.

vt sit tenarius.

Addam & alia, quæ cùm addidero, sic quoque
supererunt: ita diligenter præstât isti quæ pollicentur.
Vbi ergo de Epicureis ita scriptum est, *Dicunt enim
laptatis magnitudinem doloris detractioe fieri*: non
legendum est, sed *finiri*. Hoc enim dicebant Epicurei,
vbi dolor detractus esset, finiri ac terminari, & in
verbo ipsi utebantur. *ὅπῃ ἐστὶν voluptatem*: neque
re amplius, sed variari tantum, id est, *ποικίλλεσθαι*.
& paulo post, vbi vulgò legitur: *Nec verò finis bono-
rum & malorū qui simplex esse debet, ex dissimilibus rebus
misceri & temperari potest*. ibi ergo, si quis attentè
ipsam considerauerit, animaduertet duas illas voces
& malorum ab hominibus fortasse minimè malis, sed
certè non satis intelligentibus, additas esse.

Plinij locus emendatus. CAP. IIII.

RIS I nuper Plinium legens, cùm in ea, quæ
de bonaso refert, incidissem. Hæc enim ipsius
verba sunt: *Tradunt in Polonia feram quæ bonasus vocatur,
equina iuba, cetera tauro similem, cornibus ita in se
flexis vt nō sint vitia pagna. quapropter fuga sibi auxiliari,
reddentem & finem interdum trium iugerum longi-
tudine, cuius contactus sequentes, vt ignis aliquis, ambrat. So-
nè enim mirificū siphonem illius bestię esse oportet,
teret, quo illa suum illud causticum stercus ad ex-
passus, tot enim efficiunt tria iugera, iacularetur. Quæ
autem ballista aut quæ catapultæ cum illa ignitorum
fistula cōparari posset. Sed modestius Aristoteles, quæ
id ipsum referēs, ait bonasum iacere stercorem illius
incert-*